

EMANCIPÁCIÓS TÖRVÉNY.

A zsidók egyenjogúságáról szóló törvényt 1867 november 25.-én Andrássy Gyula miniszterelnök terjesztette be. A képviselőház vita nélkül, egyhangúlag a Főrendiház 64 szavazattal 4 ellenében fogadta el./ Ferenc József aláírásával lépett érvénybe.

Fő kezdeményezői : Deák Ferenc, Eötvös József, Jókai Mór, Széchenyi Béla. E döntéssel az ország izraelita lakosai a keresztény lakosokkal minden polgári és politikai jogokban azonos jogosultságok illették meg. Ezzel minden ellenkező törvény, szokás, vagy rendelet semmissé vált.

1839-40-es országgyűlés fontos lépést tett a jobbágyfelszabadítás terén és elővette a zsidó kérdést is. A Főrendiek közül Desseffy Aurél szorgalmazta a zsidóság egyenjogúságát. Hosszas vita után az 1840. évi **29. törvénycikk az alábbiak szerint rendelkezett:**

- nem törölte el a türelmi adót
- az egységes birodalom elve alapján nem korlátozta a zsidók bevándorlását
- Megengedte a bárhol letelepedést
- Megengedte a zsidóknak a szabad kereskedelmet, gyáralapítást, bármely mesterség gyakorlását
- Állandó vezeték és személynév használatára kötelezte

Még mindig nem részesülhettek a polgári jogokból: nem kaphattak hivatali állást, nem bérelhettek vásárolhattak nemesi ingatlant. Maradt a kereskedés és a szabadfoglalkozás.

Az 1843-44 es országgyűlésben is sokan felszólaltak az egyenjogúsítás mellett, de nem fogadták el. Felszólaltak egyházi képviselők is: Török Pál református, Székás József evangélikus, Albach József ferences rendi hitszónok is felszólaltak az egyenjogúsítás mellet.